

ПРОТОКОЛ

№ 99

гр. Пловдив, 12.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Г.

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
Сложи за разглеждане докладваното от Станислав П. Г. Въззивно гражданско дело № 20235000500058 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподател К. И. Т., редовно призован не се явява, за него се явява адвокат Е. Г. К.-П..

Жалбоподател С. И. П., редовно призован не се явява, за него се явява адвокат В. Г. П..

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Постъпила е въззивна жалба вх. № 7473/01.11.2022 г. от С. И. П. с ЕГН – ***** с адрес: град В., община С., област П., ул. ”Т. и в.” № 26 чрез адвокат В. Г. П., вписан в Адвокатска колегия – П. против Решение № 314/12.10.2022 г. постановено по гр.д. № 20225200100159 по описа за 2022 г. на Окръжен съд – П., с което по иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД, предявен от К. И. Т. с ЕГН - ***** е осъден С. И. П. да му заплати

сумата от сумата от 10000-десет хиляди лева, представляваща обезщетение, определено при степен на съпричиняване от страна на ищеца в размер на 1/3 за неимуществени вреди вследствие нанесен му побой на 14.03.2017 г., ведно със законната лихва, считано от 14.03.2019 г. до окончателното изплащане на главницата, като до пълния предявен размер от 40000 лева и за лихвата за периода от 14.03.2017 г. до 14.03.2019 г. е отхвърлен иска като неоснователен и със същото решение С. И. П. е осъден да заплати на К. И. Т. деловодни разноси в размер на 600 лева и ДТ върху уважената част от заявената претенция в размер на 400 лева, а К. И. Т. е осъден да заплати на С. И. П. деловодни разноси в размер на 1275 лева. П. твърди в жалбата си, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Излага довод с оглед установената практика, че неимуществените вреди включват всички обстоятелства, свързани с лишаване на увредения от пълноценно човешко съществуване и активност, като отделно взетите негови болки, страдания, неудобства и пр. не представляват самостоятелни основания за водене на отделни иски. Сочи се необоснованост на обжалваното решение в смисъл, че съдът не е ценил и не е присъдил обезщетение за твърдяното от ищеца главоболие в резултат на нанесените му телесни повреди. Твърди се, че съдът не е отчетел приобщени писмени доказателства относно липсата на неудобство и психически дискомфорт у ищеца Т., както и не е отчетел негова закана с убийство към П., за което е бил осъден с влязла в сила присъда. Коментира конкретни обстоятелства в отношенията между страните. Смята, че е завишено присъденото обезщетение на неимуществени вреди в нарушение на принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД. Ищецът не е ангажирал психологическа експертиза за установяване на психическия си дискомфорт. Счита за правилно уваженото възражение от ПзОС за съпричиняване, но неправилно е определено на 1/3-една трета, като според този жалбоподател квотата на съпричиняване е следвало да бъде определена на 1/2-една втора, като излага конкретни доводи. Моли да бъде отменено първоинстанционното решение по отношение на размера на присъденото общо обезщетение за неимуществени вреди от 15000 лева, като бъде намален в размер не по-голям от 9000 лева. Моли да бъде увеличен размер на съпричиняване от 1/3 на 1/2, като при уважаване на тези искания и определяне на различен размер на обезщетение да бъде отхвърлен иска над този присъден от ПзОС. Претендира разноси.

Няма доказателствени искания, няма да сочи други доказателства.

К. И. Т. с ЕГН – *****, адрес: град В., община С., област П., ул. „П.“ № 189 чрез адвокат Е. Г. К.-П., вписана в Адвокатска колегия – П. с вх.№ 7985/18.11.2022 г. е депозирал отговор на въззивната жалба на П.. Счита жалбата му за неоснователна. Излага доводи свързани с определения от съда размер на съпричиняване, като счита, че няма такова, а искането на П. за приемане на 1/2 съпричиняване е недоказано. Смята за необоснована жалбата на П. в частта й, с която се твърди, че определеното обезщетение за неимуществени вреди е било силно завишена, излага конкретни доводи свързани с възстрастта на пострадалия. Моли жалбата на П. да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

По делото е постъпила и въззивна жалба с вх.№ 7839/16.11.2022 г. внесена от К. И. Т. чрез адвокат Е. К.-П. в частта, с която ПзОС е отхвърлил ищцовата претенция до пълния предявен размер от 40000 лева. Счита обжалваното решение в тази му част за неправилно поради нарушение на материалния закон, поради необоснованост и поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Смята, че съдът е постановил решението си в нарушение на чл. 300 от ГПК, като е подложил на ревизия постановената от наказателния съд присъда и е приел наличие на съпричиняване от страна на Т. в размер на 1/3. Твърди и допуснато нарушение от ПзОС на разпоредбата на чл. 172 от ГПК при кредитиране на показанията на свидетелката К.а П.а, която е бивша съпруга на ищеца и настояща съпруга на ответника. Според този жалбоподател ПзОС е постановил акта си в нарушение на чл. 51, ал. 2 от 2 ЗЗД, като извършва анализ за наличието или не на причинна връзка между поведението на пострадалия и деянието на ответник, както и че обективното съпричиняване не е обусловено от преценката дали е налице виновно и противоправно поведение на пострадалото лице за настъпване на увреждането. Твърди се, че съдът е постановил акта си в противоречие с чл. 52 от ЗЗД, като излага конкретни доводи относно приетата от съда квота на съпричиняване, относно занижения размер на приетото обезщетение, при положение, че има множество други телесни леки повреди – пет на брой, освен причинената средна телесна повреда; анализира посттравматичните проблеми на пострадалия и продължаващите болки и страдания; силния емоционален

стрес преживян от ищеца, както и отражението на случая в малкия град – срамът и неудобството, които изпитва. Моли за отмяна на решението в обжалваната му част, като бъде постановено ново решение, с което да се уважи предявения по чл. 45 от ЗЗД иск до размер на отхвърлената претенция от 40000 лева като основателна и доказана. Претендира разноски. Не се сочат нови доказателства, няма доказателствени искания.

Постъпил е писмен отговор от С. П. на въззивната жалба на К. Т. с вх.№ 8417/01.12.2022 г. Счита жалбата за неоснователна. Смята, че независимо от разпоредбата на чл. 300 от ГПК, гражданският съд има своите правомощия. Анализира разликите между наказателния и гражданския процес, като извлича извод, че в НК не се урежда правния институт на съпричиняването, а се урежда облекчена отговорност на дееца по смисъла на чл. 132 от НК. Счита, че съдът е отчел приложението на чл. 172 от ГПК при преценка на свидетелските показания и отчел тяхната евентуална заинтересованост. Несъстоятелни са били и доводите във въззивната жалба на Т. свързани с приложението на чл. 51, ал. 2 и чл. 52 от ЗЗД, както и цитираната съдебна практика е била неотносима. Моли жалбата на Т. да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

Адв. К.: Поддържам нашата въззивна жалба с изтъкнатите пороци на решението.

Жалбата на другата страна я считам за неоснователна и я оспорвам. Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноските.

Адв. П.: Поддържам жалбата и оспорвам тази на другата страна. Нямам доказателствени искания. Моля да приемете списъка с разноски.

Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Адв. К.: Др,ужеството е регистрирано по ЗДДС.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите въззивната жалба по аргументите посочени в нея. Претендирам разноските.

Ще взема становище касателно съпричиняването. Фактът на деянието, неговото авторство, противоправността му и виновността на ответника са установени в влязлата в сила присъда, и тя е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици на деянието. Въпросът за наличието или липсата на съпричиняване е изследван в наказателното производство и именно затова е квалифицирал деянието по чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, а не по чл. 132, ал. 1 НК. Съпричиняването в наказателноправен аспект има съответното значение за наказанието на дееца. Ето защо това съпричиняване винаги е налице, когато се установи обстоятелство във от тази деятелност. Законодателят е предвидил възможност за намаляване на обезщетението, претендирано по чл. 45 от ЗЗД за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, когато увреденият е допринесъл за настъпването на вредите. Приложението на това правило обаче е обусловено от наличието на причинна връзка между неговите действия или бездействия и вредоносния резултат. В тази връзка следва да се има предвид, че при обективното съпричиняване от страна на пострадалия по смисъла на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД намаляването на дължимото от деликвента обезщетение не е обусловено от преценката дали е налице виновно и противоправно поведение на пострадалото лице за настъпване на увреждането. Съпричиняването по смисъла на гражданския закон е такова поведение, което да е допринесло за настъпване на вредата, без значение виновно или не. Ето защо и гражданския съд следва да се занимава само с последиците от този деликт и неправилно е приложил разпоредбата на чл. 51 ал.2 от ЗЗД, като е приел съпричиняване от страна на доверителя ми в размер на 1/3.

По отношение института на справедливостта сме взели становище във въззивната жалба.

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите нашата въззивна жалба и независимо от прецизността на първоинстанционното решение, съм насочил вашето внимание към някои елементи, които моля да обсъдите. Моля да уважите едно от алтернативните ми искания и присъдите разноски. Съдът неправилно е осъдил ответника П. да заплати на ищеца и сторените разноски и то при положение, че ищецът бе освободен от заплащане на държавна такса

в размер на 400 лева.

Що се отнася до въззивната жалба на К. Т., вие се убедихте, че колегата се опитва да създаде собствена смесица от наказателни и граждански правни норми, и от висотата на вашия опит, не се съмнявам в това, ще ги определите като несъстоятелни и неправилни.

Убеден съм, вие сте прегледали много внимателно делото, ето защо моля да не уважавате въззивната жалба и най-вече това искане за тотално отричане на съпричиняване. Казусът е изключително интересен от гледна точка на това, че повече от 6 години занимаване различни състави на различни съдилища по чисто тривиален въпрос между двама човека, които не могат да се разберат. Това е, което искам да кажа. Претендирам разноски.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение до 12.06.2023 г.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 10,40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____